د سپينو زرو خبرې

نبوي احاديثو کې د اميرالمؤمنين

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويناوې

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

باور خپرندویه ټولنه

د کتاب ځانګړنې :

د کتاب نوم	::	عبدالله بن مبارک رحمه الله وینا وې
لیکوال	::	ابو رمان مولوي محمد غني فاروقي
کمپوز	::	مولوي موسی فانت
ډیزاین چارې	::	مجیب الله غریب دوست
خپرندوی	::	باور خپرندویه ټولنه
لومړی چاپ	::	1401 هـ ش
د خپرونو لړ	::	105
چاپ شمیر	::	۱۱۰۰ ټوکه

د چاپ حقوق له باور خپرندویه ټولنې سره خوندي دي.

باور کتاب پلورنځی، لاندینی پوړ، اسحق زی مارکیټ، بزازی څلورلارې، جلال اباد

اړیکه: 077-2702004 , 078-7730005 , 079-5353610

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د عبیدالله فاروقي مېرمن، نشوه فاروقي ته!

په دې هیله چې د قرآن او سنت عقیده پر نفسي خواهشاتو ونه پلوري.

م. فاروقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جواهرات

الحمد لله رب العالمين وافضل الصلوة واتم التسليم على سيدنا محمد النبي الأمي المبعوث رحمةً للعالمين، وعلى اله وصحبه اجمعين.

وبعد:

د جواهراتو په لړۍ کې دا بل کتاب دی، چې د اميرالمؤمنين فی الحديث، عبدالله بن مبارک رحمه الله پر هغو خوږو، ارزښتمنو او گرانبيه مواعظو سينگار دی، چې ياد امام به پرې د خلکو اصلاح او هر اړخيزه روزنه کوله.

د ابن مبارک رحمه الله مواعظ او بېلابېلې ويناوې د علم او حکمت له چينې نه سرچينه اخلي او دې کوچني کتاب کې ټول مواعظ او نصائح يې د ايمان، توحيد او سنت پر خوشبو خوشبويه دي، د تقوی، توکل، اخلاص، قربانۍ او حقيقي زهد وږمې ترې خپرېږي او هره خبره يې د مؤمن د زړه ودانۍ ته لاره پيدا کوي، ابن مبارک رحمه الله په دې باب کې دومره (ثقه) دی، چې د کتاب په پاڼو کې به ولولئ، چې د سيدالتابعين حسن بصري رحمه الله د يوې وينا د کره کولو په موخه يې زر کيلو متره مزل کړی و، ځو خبره ځانته کره او يقيني کړي، ابن مبارک رحمه الله عالم، محدث، فقيه او شاعر و، په نبوي احاديثو کې شهرت يې له فقهې نه په شهرت کې زيات و او فقه کې يې له ادب نه شهرت زيات و، دې له هغو عالمانو څخه نه و، چې يواځې مواعظو ته ناست و، دا مواعظ ترې بېلا بېلو مناسبتونو کې اورېدل شوي دي او مونږ ته په مستند ډول رارسېدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی دې موږ په هغو خلکو کې وشمېري چې له ګټورو خبرو ګټه ترلاسه کوي، په مینه او غور یې اوري، په عمل کې یې پیروي کوي او بیا یې نورو مسلمانانو ته رسوي، موږ هم په همدې هیله، احادیثو کې د امیرالمؤمنین فی الحدیث عبدالله بن مبارک رحمه الله مواعظ او نصائح له بېلابېلو مستندو عربي سرچینو د (برگ سبز تحفه درویش) په بڼه د خوږې پښتو په شاتو کې ستاسې مخې ته کېښودل، الله تعالی دې وکړي، چې ژوند او د ژوند په تګلاره کې مو د مثبت بدلون لامل شي.

رب تعالی دې هغو ټولو ته غوره بدلې ورکړي، چې د کتاب په چاپ کې یې ډول ډول مرستې کړي.

په مینه

ابو رمان محمد غني فاروقي

جلالکوټ

۱۴۰۱/۲/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د عبدالله بن مبارک رحمه الله پېژندنه او ځانګړني:

امام ابو بکر احمد بن علي الخطیب البغدادي رحمه الله د تاریخ بغداد په اتم ټوک کې د عبدالله بن مبارک رحمه الله په اړه داسې لیکلي:

نوم يې عبدالله او د پلار نوم يې المبارک دی، اسم کنیه يې ابو عبدالرحمن المروزي او د بنو حنظله مولی و.

(۱۱۸) هجري کې يې زوکړه شوې.

- عبدالله بن مبارک رحمه الله خراساني، ثقه عالم او په احادیثو کې يې ثابت ځای درلوده، نېک انسان و، شعر يې هم ویل او د جامع علم څښتن و.

ابن مبارک رحمه الله د احادیثو او فقهې عالم و، په عربي ژبه پوره برلاسی و، د تاریخ علم يې زده و، سوداګري يې هم کوله او پوهېده پرې، د شجاعت او سخاوت څښتن و او د ټولو مذهبي ډلو په وړاندې يې محبوبیت لره.

- محمد بن عبدالوهاب الفراء به ویل: خراسان، د ابن مبارک، نضر بن شمیل او یحیی بن یحیی په څېر نور عالمان نه دي راویستلي.
- ابو اسامه به ویل: عبدالله بن مبارک رحمه الله د نبوي احادیثو په عالمانو کې داسې مقام لري، څنګه مقام چې په خلکو کې امیر المؤمنین لري.
- عبدالرحمن بن مهدي ویلي: امامان څلور دي سفیان ثوري، مالک بن انس، حماد بن زید او عبدالله بن مبارک رحمهم الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالله بن مبارک رحمه الله ددې امت لپاره ستر ناصح او د خير غوښتونکی دی.

❖ عبدالرحمن بن مهدي بغداد ته لاړ، هلته يې يو کور و، غوښتل يې چې هغه وپلوري، اهل الحديث (د حديثو عالمان) ورته را غونډ شو ورته يې وويل:

تا د سفيان ثوري سره ناسته کړې او احاديث دې ترې هم اوريدلي او د ابن مبارک نه دې هم اوريدلي، په دوی دواړو کې کوم يو غوره دی؟

عبدالرحمن بن مهدي ورته وويل: تاسې څه وايئ؟!

که سفيان ثوري ددې لپاره خپل ټول کوښښ او زيار په کار واچوي، چې يوه ورځ دې يې د عبدالله بن مبارک په څېر شي، بيا به هم پر دې چاره برلاسی نه شي.

❖ شعيب بن حرب وايي:

سفيان ثوري رحمه الله به ويل: دا مې ارمان دی، چې زما ټول عمر دې د عبدالله بن مبارک رحمه الله د يو کال په څېر شي يا دې د هغه د درېيو ورځو په څېر شي؛ مگر پر دې چاره برلاسی نه شوم.

❖ احمد بن عبدة وايي: سفيان ثوري او فضيل بن عياض او ځيني نور عالمان په مسجد حرام کې سره ناست و، ابن مبارک رحمه الله د يوې غونډې د لوري را ښکاره شو، سفيان ثوري وويل: دا د ختيځ والو سړی دی، فضيل بن عياض وويل: دا هم د ختيځ والو، هم د لويديځ والو او هم د هغو ټولو سړی دی، چې د ختيځ او لويديځ په منځ کې اوسيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ عبدالرحمن بن أبو جمیل وایي: موږ په مکه کې د ابن مبارک رحمه الله چاپېره ناست و، هغه ته مو وویل: د مشرق عالمه! موږ ته حدیث ووایه!

هلته نږدې سفیان ثوري هم ناست و، زموږ دا خبره یې واوریده، ویې ویل: مړه شئ، دا د مشرق او مغرب دواړو عالم دی!.

❖ ابو الحسن عبدالوهاب بن عبد الحکم وایي:

عبدالله بن مبارک رحمه الله چې کله وفات شو، امیر المؤمنین هارون الرشید وویل: د عالمانو سردار وفات شو.

❖ ابو اسحاق الفزاري وایي: ابن مبارک رحمه الله د ټولو مسلمانانو مشر او سردار دی.

❖ ابن عیینه ویلي: د صحابه کرامو رضي الله عنهم او ابن مبارک رحمه الله په چارو او کړنلارو کې مقایسوي غور او نظر وکړ، د صحابه و بل کوم فضیلت مې پر ابن مبارک ونه لید، پرته له دې چې صحابه د نبي صلی الله علیه وسلم د صحابیت او ملګرتیا اړیکه لري او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په ملګرتیا کې یې غزاګانې کړې دي.

❖ ابراهیم بن شماس وایي: ستر فقیه او عالم مې لیدلي، ستر پرهېزګار مې لیدلی او هم مې د احادیثو ستر حافظ لیدلی، په خلکو کې ستر فقیه ابن مبارک رحمه الله دی، ستر پرهېزګار فضیل بن عیاض رحمه الله دی او ستر حافظ وکیع بن الجراح رحمه الله دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ ابو وهب وايي: ابن مبارک رحمه الله پر داسې يو کس ورتېر شو چې هغه کس نابينا و، يانې د سترګو نظر يې له منځه تللی و، هغه کس ترې وغوښتل چې الله تعالی ته دعا وکړه، چې زما د سترګو نظر بېرته را وګرځي او ليدل پرې وکړی شم، ابن مبارک رحمه الله هغه لپاره الله عز وجل ته دعا وکړه، دعا يې قبوله شوه، ما وليدل چې هغه نابينا ته بېرته د سترګو نظر ورکړی شو.

❖ عبدالله بن مبارک رحمه الله (١٨١) هجري کال کې د (٦٣) کلونو په عمر وفات شو، د رمضان لس ورځې تېرې شوې وې او (هيث) کې خاورو ته وسپارل شو.

❖ فضيل بن عياض رحمه الله ويلي: عبدالله بن مبارک رحمه الله مې په خوب کې وليد، ترې مې وپوښتل کوم عمل دې ډېر غوره او ګټور وموند؟

ويي ويل: هماغه کار چې زه پکې وم، ما وويل: رباط او جهاد؟

ويي ويل: هو؛

ما وويل: څه درسره وشو؟

ويي ويل: الله عز وجل راته پوره بښنه وکړه او د جنتي مېرمنو اويا د ښايسته سترګو لرونکو حورو ښځه يوې حورې راسره خبرې وکړې.(تاريخ بغداد، اتم ټوک، ٢٠٥، ٢١٦ ص)

❖ استاد صالح احمد الشامي پخپل کتاب مواعظ الامام عبدالله بن مبارک کې د ده په پېژندنه، علميت، فقاهت، زيار او هر اړخيزو ځانګړنو کې ليکلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالله بن مبارک بن واضح الحنظلي، کنیه یې ابو عبدالرحمن، د مور نوم یې خوارزمیة دی، د خراسان مشهور ښار (مرو) کې په (۱۱۸) هجري کې زیږېدلی دی.

پلار یې ښک سړی و او د خپل مولی په باغ کې به یې کار کاوه، بادار یې یوه ورځ خپل باغ ته ورغی او مبارک صیب ته یې وویل: چې د انارو له ونې نه یو خوږ انار راوړه!

مبارک صیب ورته انار راوړ، هغه چې وڅکه، خوند یې تریو و.

بادار یې وویل: زه خوږ انار غواړم او ته راته تریو انار راوړې؟

خوږ انار راوړه!

مبارک صیب دا ځل د انارو بلې ونې ته ورغی له ونې یې انار راوشکاوه او د خپل بادار مخې ته یې کېښوده، هغه چې انار مات کړ او ویې څکه گوري چې دا هم تریو و.

له دې وروسته یې مبارک صیب ته وویل: ته خوږ او تریو انار نه پېژنې؟

مبارک صیب وویل: نه.

بادار یې وویل: دا ولې؟

مبارک صیب وویل: ځکه یې نه پېژنم چې تر اوسه ما د باغ له انارو څخه هېڅ خوراک نه دی کړی، نو څنگه به خوږ او تریو انار وپېژنم.

د باغ خاوند ورته وویل: ولې ترې خوراک نه کوې؟

مبارک صیب ورته وویل: خوراک ترې ځکه نه کوم چې تا ترې د خوراک اجازه راته نه ده کړې!

د باغ خاوند د ده له امانتکارۍ او رښتینولۍ نه تعجب وکړ او ډېر زیات حیران شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باغ خاوند پېغله لور درلوده او ډېرو خلکو ترې غوښتې وه، مبارک صيب ته يې وويل: مبارکه څوک درته ښه او مناسب ښکاري، چې زه ورته خپله دا لور ورکړم؟

مبارک صيب وويل:

د جاهليت د زمانې خلکو به د نسب خاوندانو ته لورګانې ورکولې، يهوديانو به د مال لپاره شتمنو ته ورکولې، نصاراو به ښکلا او جمال ته پام کاوه او ښکليو ځوانانو ته به يې لورګانې ورکولې او زموږ دا امت يې د دين لپاره، ديندارو خلکو ته ورکوي، د باغ خاوند د ده عقل او هوښيارتيا خوښه کړه او لور يې ورکړه.

همدا لامل و، چې ابن مبارک په يوې داسې کورنۍ کې منځ ته راغی چې پر تقوا او پرهېزګارۍ ولاړه وه، عبدالله د (مرو) په ښار کې را لوی شو، نوموړی د پياوړي ذکاوت څښتن و، له يو سرې نه يې يو ځل اورېده خطبه واورېده او سملاسي يې حفظ کړه او په هماغه مجلس کې يې بېرته واوروله.

(۱۴۱) هجري کال کې د علم د طلب لپاره ووت، ډېر سفرونه يې وکړ او د علم تر لاسه کولو، غزاګانو او سوداګرۍ لپاره ډېر وګرځېد.

حرمينو، شام، مصر، عراق، عربي جزيرې، خراسان او ځينو نورو هېوادونو ته يې هم علمي سفرونه کړي.

❖ ابن مبارک رحمه الله به سوداګري کوله او دا يې د دوو لاملونو پر بنسټ کوله:

۱: لومړی ددې لپاره چې خپل مخ پرې د خلکو په وړاندې د سوال او اړتيا نه وساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ ورته فضيل بن عياض وويل: ته موږ ته د زهد او کمښت غوره کولو حکم کوې او تا ګورو، چې سوداګريز توکي راوړې او ګټه ترې لاسته راوړې.

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: ابو علي، دا کار ددې لپاره کوم چې خپل مخ او عزت، عزتمن وساتم او د خپل رب په عبادت او اطاعت کې ترې مرسته تر لاسه کړم.

۲: د ابن مبارک رحمه الله د سوداګرۍ دويم باعث دا وو، چې پر عبادت کوونکو، زاهدانو او د علم پر طالبانو مالي لګښت وکړي، يوه ورځ يې فضيل بن عياض رحمه الله ته وويل: ابو علي که ته او ملګري دې نه وی سوداګري به مې نه وی کړې.

کېدی شي له دې خبرې يې مقصد دا وي، چې د سوداګرۍ چارو به يې پراختيا نه وی کړې يوازې دومره به وه، چې د ده لپاره به يې بسنه کوله.

❖ ابن مبارک رحمه الله سخاوت خوښاوه او سخي انسان و.

❖ شجاع او ځيګرورو، ډېرو غزاګانو او جهادونو کې يې برخه اخيستې وه او نور عالمان او زاهدان به يې هم د جهاد ليکو ته هڅول.

له يوې غزا نه وروسته چې را وګرځېد، (۱۸۱) هجري کې د رمضان په مياشت کې د (۶۳) کلونو په عمر وفات شو او (هيث) په ښار کې خاورو ته وسپارل شو.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۸ ص)

❖ د عبدالله بن مبارک رحمه الله په اړه د اهل علمو ګواهيانې او څرګندونې.

د ابن مبارک رحمه الله په اړه د محدثنيو او عالمانو د څرګندونو ډېره برخه مو د تاريخ بغداد نه اخيستې چې پيل کې (د عبدالله بن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارک رحمه الله پېژندنه او ځانګړنې) سر لیک لاندې لیکل شوې دي، استاد شامي هم په خپل کتاب (مواعظ للامام عبدالله بن مبارک) کې د ده په اړه ځینې بېلګې را نقل کړي، چې ځینې یې په دې ډول دي.

❖ عبدالله بن یزید ویلي: امام اوزاعي رحمه الله راته وویل: عبدالله بن مبارک دې لیدلی و؟ ما وویل: نه، ویې ویل: که ابن مبارک رحمه الله دې لیدلی وی؛ نو د هغه پر لیدو به دې سترګې یخې، رڼې او خوشحالې شوې وی.

❖ عبید بن حماد وایي: عطاء بن مسلم راته وویل: عبیده! ابن مبارک رحمه الله دې لیدلی؟ ما وویل: هو؛ ویې ویل: ما رأیت مثله ولا ترى مثله.

❖ عمري به ویل: ابن مبارک رحمه الله ددې سترې چارې د سرته رسولو لپاره نبه وړ دی، یو سړي ورته وویل: د کومې چارې لپاره؟ عمري وویل: د امامت او مشرۍ لپاره.

❖ ابن معین رحمه الله به ویل: (ابن مبارک په نبوي احادیثو کې امیر المؤمنین دی).(سیر أعلام النبلاء، ۳۹۲/۸)

❖ عبدالله بن سنان وایي: ابن مبارک رحمه اللّٰه مکې ته راغلی و، زه هم په مکه کې وم، کله چې له مکې نه رخصتیده، سفیان بن عیینه او فضیل بن عیاض بدرګه او رخصت کړ، یو یې ویلي: دا د مشرق والو فقیه دی او بل یې ویلي: دا د مغرب والو فقیه او عالم دی.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۱۱/۵)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړيتوبونه پالل!

د عبدالله بن مبارک رحمه الله يوه ستره ځانګړنه دا هم وه، چې د ژوند په چارو کې يې لومړيتوبونو ته ارزښت ورکاوه او په عملي ډول يې پالل، د لومړيتوبونو په ترتيب او کټګورۍ کې يې لومړی دا زړه پورې بېلګه ولولئ:

له حج نه غوره صدقه؟!

يو ځل د حج د ادا کولو په موخه له کوره ووت، له ځينو ښارونو تېر شو، له دوی سره د سفر په بهير کې يو مرغه هم و، هغه مړ شو، حکم وشو، چې دا مرغه دې هورې نږدې په يو ډېران وغورزولی شي، مړ شوی مرغه پر هماغه ډېران وغورزولی شو، عبدالله بن مبارک رحمه الله له ملګرو سره يو ځای بيا مزل پيل کړ، ملګري يې مخکې او نبوي احاديثو کې امير المؤمنين عبدالله بن مبارک رحمه الله له هغوی وروسته روان و، کله چې پر هماغه ډېران تېريده، چې مړ شوی (مردار) مرغه پرې غورزول شوی و، ګوري چې ډېران ته نږدې له يو کوره پېغله جلۍ راووته، مردار شوی مرغه يې له ډېران نه را پورته او په څه شي کې را تاو کړ او په بيړه يې کور ته ننه ايسته، عبدالله بن مبارک رحمه الله د هغې د کور دروازې ته ورغی، ترې وپوښتل، د څه لپاره دې له ډېران نه مړ شوی (مردار) مرغه را پورته کړ او کور ته دې وېوړ؟

جلۍ ووېل: زه او ورور مې دلته اوسېږو، له موږ سره ددې لنګ نه پرته بل څه نشته، موږ د ورځې شپې د خوراک لپاره هم څه شی نه لرو، يوازې د همدغه شيزونو نه د لوږې په مهال ګټه تر لاسه کوو، چې پر ډېران غورزول شوي وي، موږ له ډېرو ورځو راهيسې په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال اخته یو، ظالمانو مو مال په زور تر لاسه کړ او پلار یې راته ووژه.

ابن مبارک رحمه الله پر اوښانو سپرو ته حکم وکړ، چې بېرته ستانه شئ او خپل وکیل ته یې وویل: د خرچې لپاره څومره پیسې درسره شته؟

وکیل وویل: یو زر دینار راسره شته!

ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: په شمېر شل دیناره ترې جدا کړه، چې د (مرو) ښار ته د بېرته رسېدو لپاره موږ ته بسنه وکړي او نور دې جلۍ ته ورکړه!

د سږ کال د حج نه دا صدقه موږ ته ډېره غوره ده (۹۸۰) دینار یې ټول هغې جلۍ ته ورکړل او له ملګرو سره د حج نه پرته خپل ښار ته را ستون شو.(البداية و النهاية، ۲۰۳/۱۰)

استاد شامي لیکلي:

د مردارې له خوړلو نه د پېغلې خلاصول او حاجت یې پوره کول، له حج نه ډېره غوره دي، دا د ابن مبارک رحمه الله رأیه ده، والله اعلم او دا د ابن مبارک رحمه الله فقه او په دین کې پوهه ده.

- ابن مبارک رحمه الله به ویل: یوه نوړۍ چې د وږي ګېډه پرې مړه شي، ماته د جومات له ودانولو ډېره غوره چاره ښکاري که څه هم چې یو کس په یوازې ډول جوړ کړی وي.
- پر لومړیتوبونو پوهېدل او تطبیقول یې دا د ابن مبارک رحمه الله فقاهت او ځانګړنه وه، د هغه وږي اړتیا پوره کول چې د لوږې مخنیوي لپاره څه نه لري، ځکه دا نږدې ده، چې فقر د کفر لامل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، په داسې حال کې د فقير لوږه او اړتيا پوره کول د جومات له جوړولو ډېر غوره کار دی.

- دا شوني ده، چې لمونځ په جومات يا بل کوم پاک ځای کې وشي، ځکه ټوله ځمکه پاکه او د لمانځه لپاره د جومات په بڼه ګرځول شوې ده.

وږی به يا صبر وکړي او حرامو ته له نږدېوالي به د خپل عزت ساتنه وکړي او د لوږې به مړ شي، يا به د بلې کومې جريمې ښکار شي، د بېلګې په ډول غلا او غصب به وکړي يا به بله داسې ناوړه چاره تر سره کړي، چې د امله به يې ټولنه ګډه وډه شي او هم به د ټولنې امن ته زيان ورسوي او اسلام تل هغه قضيې او موضوع ته ارزښت ورکړی، چې د ټولنې امن پکې تضمين او ساتل شوی وي.

د همدې له امله دا يوه نوری د جومات له ودانولو ډېره غوره ده.

او د اړينو حاجتونو او اړتياوو طلب، لکه خوراک او پوښاک، د علم له طلب نه مخکې دي.

- دغه راز ابن مبارک رحمه الله د اولوياتو (لومړيتوبونو) په ترتيب کې دې ته ژمن و، چې د الله تعالی په لاره کې جهاد کول، له دې نه مخکې دي چې سړی ځان د دويمې فقهې په زده کړه بوخت کړي.

- عبدة بن سليمان ويلي:

موږ د روم په هېواد کې، يو ځل له ابن مبارک رحمه الله سره شپه مهال په مزل کې ملګري و، له بره نه پر موږ ورښت ورېده او د پښو لاندې ځمکه مو هم لمده او خټينه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ابن مبارک رحمه الله وويل:

(ابو محمده، مور ډېرې ورځې شپې، د ايلاء او ظهار په مسئلو کې تېرې کړې او ددې شپو په څېر شپې را نه پاتې دي).

ابن مبارک رحمه الله پر هغو شپو پښېماني څرګندوله، چې د دين په علم او پوهه کې يې تېرې کړې وې؛ ځکه دې چارې دی د روم له جهاد نه بوخت ساتلی و.

د لومړيتوبونو په اړه دا د ابن مبارک رحمه الله پوهه وه، دغه راز ابن مبارک رحمه الله به واجباتو او خيريه چارو کې هم د ترتيب لحاظ کاوه، دا د علم او فقهې يو باب دی، د تېر په پرتله اوس مسلمانان دې اهم باب ته ډېره اړتيا لري.

- د سلطنت او واکمنۍ په اړه د ابن مبارک رحمه الله دريځ دا و، چې د سلطان (باچا) شتون اړين او ضروري کار دی، خلک اړ دي چې د هر اړخيزو چارو ترتيب او تنظيم لپاره باچا ولري او له دې نه ځوک سترګې نه شي پټولی؛ ځکه که باچا نه وي زور ور او ځواکمن به کمزوري وخوري.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ١٦ ص)

مواعظ عبدالله بن مبارک رحمه الله!

قال الله تعالى:

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ. (النحل، ١٢٥)

وقال تعالى:

وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا ﴿٦٣﴾.(النساء)

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:

د دنيا مينه وال او پر دنيا اخته خلک مخکې له دې، له دنيا څخه لاړل چې د دنيا تر ټولو خوږ شيز وڅکي او خوند يې تر لاسه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ورته وویل: په دنیا کې خوږ څیز څه شی دی؟

ابن مبارک رحمه الله وویل: د الله عز وجل معرفت او پېژندګلوي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۳ ص)

علم او وېره!

په تاسې کې د ډېر علم خاوند ته پکار دي، چې د الله تعالی نه دې سخت وېرېدونکی وي.

او ده به ویل:

هغه سړی څنګه د ډېر علم د لرلو دعوه کوي، چې د کمې وېرې او زهد لرونکی وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۴ ص)

ورک شوی ورور!

- هېڅ شي دومره نه یم ستړی کړی، څومره مې چې دا چاره ستومانه کوي، چې د الله عز وجل لپاره ورور او دوست نه مومم.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۴ ص)

- که یو سړی له سلو شیانو څخه ځان ساتي او له یو شي څخه ځان نه بندوي دا ورع (ځان ساتنه) نه ده.

او په چا کې چې د جهل (ناپوهی) یو خوی هم وي دا له جاهلانو څخه دی، تا نه دي اورېدلي چې الله تعالی نوح علیه السلام ته څه ویلي، کله چې نوح علیه السلام وویل:

اِنَّ ابۡنِیۡ مِنۡ اَهۡلِیۡ.(هود،۴۵)

الله تعالی ورته وویل:

اِنِّیۡۤ اَعِظُكَ اَنۡ تَكُوۡنَ مِنَ الۡجٰهِلِیۡنَ ﴿۴۶﴾.(هود)(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۵)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا مینه په زړه کې ده!

د دنیا مینه په زړه کې ده او ګناهونه ټول له زړه نه را چاپېره دي، زړه یې په منځ کې ایسار کړی دی د همدې له امله ستونزمنه ده، چې کله به خیر ور رسیږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۲٦ ص)

د قرآن د ماناګانو پېژندل!

کله چې ستاسې یو کس په دومره کچه قرآن زده کړي، چې لمونځ یې پرې صحیح کېږي، بیا دې علم پیل کړي او د علم زده کړه دې خپله بوختیا وګرځوي، ځکه په علم سره د قرآن کریم ماناګانې پېژندل کېږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۲٦ ص)

د نصیحت قبلول!

زموږ په زمانه کې داسې هېڅوک پاتې نه شو چې زه یې وپېژنم چې دی په پراخه سینه نصیحت قبلوي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۲٦ ص)

د یوې ورځې خواړه!

- دنیا نه ده؛ مګر یوازې د یوې ورځې خواړه دي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۲۷ ص)

- یو کس ابن مبارک رحمه الله ته وویل: وصیت راته وکړه، ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: بې ګټې لیده، کاته پرېږده، د خشوع توفیق به درکړی شي، بې ګټې خبرې پرېږده، حکمت به دې نصیب شي، بې ګټې خواړه پرېږده، د عبادت توفیق به درکړی شي، د خلکو د عیبونو پلټل پرېږده، پر خپلو عیبونو د خبرېدا توفیق به درکړی شي، د الله په ذات کې بوختېدل او خبرې جوړول پرېږده، له شک او منافقت څخه به وساتل شي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۲۸ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داډمن اوسېدل!

- یو کس ابن مبارک رحمه الله ته وویل: زه مې له هغه کس نه ځان په ډېر ښه حال کې وینم، چې ظالمانه وژنه یې کړې وي.
ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: دا ته چې ځان په امن ګڼې، د هغه چا له عمل نه ډېر ناکاره عمل دی، چې ظالمانه وژل یې کړي وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۸ ص)
- د ابن مبارک رحمه الله ددې وینا مقصد دا دی، چې انسان پر خپل عمل ډاډ او باور لري او وېره نه لري دا د ظالمانه قتل نه ستره ګناه ده، متفق علیه حدیث کې هم راغلي، رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي: (هېڅوک به هم پخپل عمل جنت ته داخل نه شي، صحابه و وویل: تاسې هم، د الله استازیه؟
رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: نه، زه هم په عمل جنت ته نه شم ننوتی؛ مګر هله چې الله تعالی مې پخپل فضل او رحمت کې پټ کړي).(صحیح البخاري، ۵۶۷۳، صحیح مسلم، ۲۸۱۶)
- شقیق وایي: ابن مبارک رحمه الله ته یې ملګرو وویل: کله چې له مور سره لمونځ وکړې، ولې را سره نه کېنې؟
ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: د لمانځه نه وروسته د صحابه و او تابعینو څنګ ته ورځم او له هغو سره یم.
مور ورته وویل: صحابه او تابعین چېرې دي؟
ابن مبارک رحمه الله وویل: خپل علمي بڼ ته ورځم، هغوی پکې ګورم او د هغوی نقش او چارې (عملونه) پکې تر لاسه کوم!
له تاسې سره څه کوم، تاسې خو د خلکو غیبتونه کوئ.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۲۹ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې سپک مه ګڼه!

- پر عقلمن لازم دي، چې د درېیو سپکاوی ونه کړي د عالمانو، باچا او ملګرو (دوستانو).

څوک چې د عالمانو سپکاوی کوي، اخرت یې له منځه ځي، څوک چې د باچا سپکاوی کوي، دنیا یې له منځه ځي او څوک چې د ملګرو او دوستانو سپکاوی کوي، سړیتوب او شرافت یې له منځه ځي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۰ ص)

- بشر بن الحارث وايي: عبدالله بن مبارک رحمه الله روان و او یو سړي ترې د یو حدیث په اړه وپوښتل، ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: دا د علم عزت نه دی!

بشر بن الحارث وايي: د ابن مبارک دا خبره مې ډېره زیاته ښه وګڼله او خوښه مې شوه.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۰ ص)

- ډېر ځلې یو عمل ډېر کوچنی وي؛ مګر د (خالص او سپېڅلي) نیت له امله هغه په ستر عمل بدل شي او ډېر ځلې یو عمل ډېر ستر وي؛ مګر د (ناسم او فاسد) نیت له امله کوچنی شي(او ثواب یې له منځه لاړ شي).(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۰ ص)

څلور خبرې!

څلور خبرې، چې د څلور زرو خبرو څخه انتخاب شوي دي.

۱: پر ښځه باور مه کوه!

۲: پر مال، مه غره کېږه!

۳: پر معده دې دومره خواړه مه باروه، چې طاقت یې نه لرې!

۴: له علم څخه دومره علم زده کړه، چې یوازې تاته ګټه رسوي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۱ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زهد دعوه!

د خپل لورې، د زهد دعوه دې له زهده وباسي؛ ځکه ته پخپله د خپل ځان ثنا او ستاینه کوې.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۳۱ ص)

د رياء او شرک تر منځ توپير!

که څېرې دوه کسان، په لاره کې سره ملګري شي، يو يې اراده وکړي، چې دوه رکعاته لمونځ وکړي؛ مګر د ملګري له امله يې پرېږدي، دا ريا ده او که د ملګري له امله يې وکړي (چې هغه يې وګوري) دا شرک دی.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۳۲ ص)

قرآن پرې لعنت وايي!

ډېر ځلې قرآن، د قرآن پر باروونکي (حافظ يا عالم) لعنت وايي، کله چې قرآن والا د خپل رب نافرماني کوي قرآن يې له سينې نه پرې غږ کوي په الله سوګند، زه ددې لپاره ستا په سينه کې ځای شوی نه يم، ايا ته د خپل رب نه حيا نه کوې؟!.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۳۲ ص)

د مؤمن بادشاهي!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:

دنيا د مؤمن لپاره زندان دی او په زندان کې يې سترې چارې صبر او غوسه زغمل دي د مؤمن لپاره په دنيا کې بادشاهي، راحت او خوشحالي نشته، د مؤمن بادشاهي، ارام او خوشحالي به په جنت کې وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ۳۳ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېران او هديره!

عبدالله بن مبارک رحمه الله پر يو راهب ورتېرېده، د راهب يو لوري ته هديره وه او بل لوري ته يې ډېران وه، ابن مبارک رحمه الله راهب ته وويل: راهبه! تا سره هم د انسانانو خزانه ده او هم درسره د شتو (مالونو) خزانه ده او په دواړو کې د عبرت درس دی.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارك، ٣٣ ص)

د سپينو زرو خبرې!

ابن مبارک رحمه الله نه د لقمان حکيم ددې وينا په اړه وپوښتل شو چې زوی ته يې ويلي و: (که خبرې د سپينو زرو دي؛ نو چوپتيا د سرو زرو ده).

ابن مبارک رحمه الله وويل: ددې مانا دا ده، چې که د الله عز وجل د اطاعت او عبادت خبرې د سپينو زرو دي؛ نو د الله عز وجل د نافرمانۍ نه چوپتيا د سرو زرو ده.

(ابن المبارک لمحمد بن عثمان جمال، ۱۸۷ ص عن جامع العلوم و الحکم، ۱۱۷ ص)

ښکاره او پټ ګناهونه!

څوک چې د ښکاره ګناهونو له امله دوزخ ته ننوځي (په کړاو او سزا کې) له هغه چا نه کم دی، چې د ريا او شهرت له امله دوزخ ته ننوځي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۴ ص)

چا سره ناسته لرې؟

ستا ناسته دې له مسکينانو سره وي ځان ترې ساته او پام دې وي، چې له بدعتي سره ناسته، ولاړه ونه کړې.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۴ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یو درهم چې د شک او شبهې له امله واپس کړم له دې نه راته غوره دي، چې شپږ لکه درهم خیرات کړم.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۵ ص)
- د ابن مبارک رحمه الله نه د تواضع د مانا په اړه وپوښتل شو، هغه وویل: پر شتمنو کبر کول!.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۵ ص)

صحیح حدیث!

ابن مبارک رحمه الله ویلي:

په صحیح حدیث سره انسان د کمزوري حدیث نه را ایساریږي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۵ ص)

یانې ډېره کره خبره ده، صحیح احادیثو سره لوستونکي دې ته نه اړ کېږي، چې ضعیفو او کمزورو احادیثو ته ور وګرځي.

د صحابه و اختلاف!

د صحابه و خپلمنځي جنګونه د فتنې په مانا وو، زه د دوی د هېڅ یو کس په اړه نه وایم چې دی په فتنه کې اخته شوی و.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۵ ص)

د مرجئه و سره مخالفت!

- ابن مبارک رحمه الله ته وویل شو، شیبان وایي، چې ته مرجئي یې؟!

ابن مبارک رحمه الله وویل: شیبان دروغ ویلي، زه په درېیو شیانو کې له مرجئه و سره مخالف یم.

- مرجئه وایي: ایمان له عمل پرته قول دی او زه وایم: ایمان قول او عمل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ مرجئه وايي: د لمانځه پرېښودونکی نه کافر کېږي او زه وايم کافر کېږي!

❖ مرجئه وايي: ايمان نه زياتيږي او نه کمېږي او زه وايم، ايمان هم زياتيږي او هم کمېږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳٦ ص)

هېنداره!

➢ ابن مبارک رحمه الله ويلي:

زړه د هېندارې په څېر دی، ډېر وخت لپاره چې په لاس کې پاتې شي زنګ نيسي يا د ځاروي په څېر دی چې ترې غافل شوې، مخ درنه ګرځوي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳٦ ص)

علم او دنيا!

د طالب العلم په حال تعجب کوم چې له ايمان او علم سره ـ سره ځان د دنيا مينې ته وربولي، دغه راز ده ويلي: د عالم لپاره شرط دا دی، چې په زړه کې به يې د دنيا مينه نه وي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۷ ص)

يادونه:

➢ د ابن مبارک رحمه الله د خبرې هدف دا دی چې عالم او د علم طالب ولې له دنيا سره مينه وکړي، په داسې حال کې چې علم د دنيا حقيقت روښانه کړی، چې دنيا د الله عز وجل په وړاندې د ماشي د وزر په کچه وزن او ارزښت نه لري، بيا نو څنګه له دنيا سره مينه کېدلی شي؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنيا سره د مينې او دنيا کې د کار کولو توپير دا دی، چې دومره کار پکې پکار دی، چې انسان پرې ځان، نورو خلکو ته د حاجت او اړتيا نه خلاص کړي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۷ ص)

➢ سويد بن سعيد وايي: يو ځل مې ابن مبارک رحمه الله په مکه مکرمه کې وليد، د زمزم اوبو ته ورغی، يو گوټ اوبه يې ترې وڅکلې بيا يې د قبلې لوري ته مخ کړ ويې ويل:

ای الله! د مؤمل زوی موږ ته د ابو الزبير نه حديث را نقل کړی او هغه د جابر نه او جابر رضي الله عنه د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه حديث نقل کړی، نبي صلی الله عليه وسلم ويلي:

«مَاءُ زَمْزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ».(مسند امام أحمد، ابن ماجه)

ژباړه: د زمزم اوبه چې کوم حاجت لپاره وڅکلی شي، حاجت يې پوره کېږي.

➢ ای الله! زه يې ددې لپاره څکم چې د قيامت د ورځې تندې نه پرې خلاص شم، بيا يې د زمزم اوبه وڅکلې.(سير اعلام النبلاء، ۸/ ۳۹۳)

يادونه:

➢ د سلف صالحينو رحمهم الله ټول فکر او فهم د اخرت په اړه څرخېده او د اخرت چارو د دوی زړونه، روحونه او عقلونه بوخت ساتلي وو، تل به يې د اخرت په اړه فکر او پام کاوه.

ډېری خلک ددې حديث په مانا کې د دنيا اهمو چارو ته ورگرځي؛ مگر ابن مبارک رحمه الله په دې حديث سره د قيامت ورځې ته ورځي او خپله اصلي اړتيا په پام کې نيسي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۸ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ابن المبارک رحمه الله وايي: مور هغه مهال د ادب په لټه کې شو، چې ادب ورکونکي (عالمان) مو د لاسه ورکړل.(حلية الاولياء، ۱۶۹/۸)

يادونه:

له ادب نه مراد، ټول پټ او ښکاره اسلامي اداب دي.

او ادب ورکوونکي (مؤدبين) هغه عالمان دي، چې خلک په سلوک او د ادابو په عملي تطبيق کې د هغوی پيروي او د هغوی په خبر عمل کوي.

فقدان نه مراد ورکېدل نه، بلکې د دوی مړينه ده.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۳۹ ص)

ناپوه (جاهل) ته د تعليم ورکولو طريقه!

- يو سړي د ابن مبارک رحمه الله په خنګ کې اپرنجی وکړ او الحمدلله يې ونه ويله:

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: د اپرنجي په مهال سړی څه وايي؟

هغه کس وويل: الحمدلله.

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: يرحمك الله.(حلية الاولياء، ۱۷۰/۸)

- د رسول الله صلی الله عليه وسلم پر سنتو به څوک عمل کوي؟

د ابن مبارک رحمه الله په وړاندې د يوسف بن اسباط د عبادت طرز او طريقې يادې کړی شوې، ابن مبارک رحمه الله وويل: تاسې د هغو خلکو ياد وکړ، چې پر ياد يې شفاء غوښتل کېږي؛ مګر که ټول خلک د هغوی د عبادت طريقې خپلې کړي او ويې کاروي؛ نو د رسول الله صلی الله عليه وسلم پر سنتو به څوک عمل کوي؟

د ناروغانو پوښتنه به څوک کوي او جنازو ته به څوک ورځي؟

دې ته ورته يو شمېر نور د ثواب کارونه يې ياد کړل.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۰ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نېکانو خوشبویي!

ابن مبارک رحمه الله ته وویل شو، ملائک څنګه پوهېږي، چې انسان د نېکۍ اراده کړې ده؟

ابن مبارک رحمه الله وویل: ملائک یې د نېکۍ خوشبویي حس کوي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۰ ص)

د نېکانو یاد!

ابن مبارک رحمه الله ویلي: د الله عز وجل رحمت د نېکانو خلکو په یاد سره رانښکته کېږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۰ ص)

وخت پر قرآن او د قرآن پر علم سینګار کړه!

یو سړي عبدالله بن مبارک رحمه الله ته وویل:

ابو عبدالرحمانه! زیاتي وخت مې په څه شي کې تېر کړم؟

د قرآن په زده کړه کې او که د علم په طلب کې؟

ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: دومره قرآن دې زده دی په څومره چې لمونځ کول صحیح کېږي؟

هغه کس وویل: هو.

ابن مبارک رحمه الله ورته وویل:

بیا دې نو زیاتي وخت د هغه علم په طلب کې وکاروه، چې قرآن کریم پرې پېژندل کېږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۱ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکه کېدل دي نه جرأت!

ابن مبارک رحمه الله ويلي: ستاسې يو کس دې داسې نه وايي، چې فلانکی د الله عز وجل په وړاندې څومره زړور دی؟

بې شکه الله عز وجل ستر عزتمن او له دې نه لوړ او پاک دی، چې څوک دې د هغه په وړاندې جرأت وکړي، بلکې داسې دې ووايي: چې فلانکی پر الله تعالی څومره دوکه شوی دی.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۱ ص)

ايا نصيحت کوونکی شته!

يو سړي ابن مبارک رحمه الله ته وويل: ايا داسې څوک شته چې نصيحت وکړي؟

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: ايا داسې څوک پېژنې چې نصيحت قبول کړي او ويي مني.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۲ ص)

زهد او شتو نه ګټه اخيستل!

د دنيا نه په ګټه اخيستلو سره بنده له زهد نه، نه وځي(په دومره کچه ګټه اخيستل اړين دي) چې خپل مخ پرې خلکو ته د سوال کولو نه وساتي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۱ ص)

هغه مې لا تر اوسه ليکلې نه ده!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ته چا وويل: ابو عبدالرحمانه، تر کوم وخت به ته دا حديث ليکې؟

ابن مبارک رحمه الله وويل: کېدی شي هغه کلمه چې ماته ګټه رسوي لا تردې دمه مې ليکلې هم نه وي!.(الطبقات الکبری للشعراني، ۵۱/۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادونه:

- دا هم نا اشنا ستره خبره ده، د ژوند لوري بدلوي، ابن مبارک رحمه الله هم وايي: د کوم هدف لپاره چې دا کاري لړی روانه ده، کېدی شي هغه خبره مې لا ليکلې هم نه وي؛ نو د هغې په لټه کې يم، څو يې تر لاسه کړم.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۳ ص)

قدر دې وپېژنه!

- يو سړي ابن مبارک رحمه الله ته وويل: وصيت راته وکړه!

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: خپل قدر دې وپېژنه!.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۳ ص)

په رښتيني بڼه ځان پېژندل!

- ابن مبارک رحمه الله ويلي: کله چې انسان خپل ځان (نفس) وپېژني (له نفس سره د کمي او ګناهونو محاسبه وکړي) د نفس په وړاندې له سپي نه ډېر خوار او ذليل ګرځي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۴ ص)

د دين دوه برخې!

کېدی شي، چې أدب د دين دوه درېيمې برخې وي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۴ ص)

يادونه:

استاد صالح احمد شامي ددې وينا په اړه ليکي:

(دين فرائضو (احکامو) ادابو او اخلاقو ته شامل دی او له شک پرته ټولنيز (اجتماعي) او نفسي اداب او ښايسته اخلاق د شومره والي په لحاظ سره له فرائضو او احکامو ډېر زيات دي).

(مواعظ الامام عبدالله بن مبارک للشامي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ سنيد بن داود وايي: له ابن مبارک رحمه الله نه مې د خلکو د ډولونو په اړه وپوښتل:
ابن مبارک رحمه الله وويل: عالمان، ما وويل: له بادشاهانو نه څوک غوره خلک دي؟ ويې ويل: زاهدان! يانې په حقه بادشاهان، هغوی چې پر خپلو نفسونو واکمني لري او له دنيا نه ډډه کوي.
ما وويل: له غوغاء نه څوک؟ يانې د هغوی نه چې د خلکو سره يې ګډ ژوند کې ونډه زياته وي او ظالمانه مشري کوي.
ويې ويل: خزيمة او ملګري يې! ما وويل: له ټيټ مرتبه خلکو نه؟
ويې ويل: هغوی چې د دوی په منځ کې ژوند کوي (دين يې د ژوند کولو لپاره وسيله ګرځولی وي او هڅه کوي چې ددې په وسيله د دنيا هسکو څوکو ته ورسيږي).(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۵ ص)

سلطان الزهد!

دوه ولسمشران؟!

د زهد ولسمشر، د رعيت (ولس) له ولسمشر نه په مقام او مرتبه کې ستر دی!
د ولسونو ولسمشر خلک په امسا او متروکه را غونډوي او زاهد (پرهېزګار) له خلکو تښتي او خلک ورپسې وي.
(الطبقات الکبری للشعراني، ۵۱/۱)

يادونه:

د دې حکمت يا نصيحت په دې کيسه کې ولولئ.
امام شعراني په الطبقات، (۱/ ۵۱) او امام ذهبي په سير اعلام النبلاء (۸/ ۳۸۴) کې نقل کړي، اشعث بن شعبة وايي: کله چې هارون الرشيد باچا (رقة) ته راغی، هغه مهال عبدالله بن مبارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمه الله هم راغی، د ابن مبارک رحمه الله د راتګ خبر چې خپور شو، خلک په ډېره بیړه او مینه د هغه لور ته را وځغلېدل، په اوړدو ـ اوړدو مزلونو يې ګاولې شلېدلې وې او په خاورو او ګردونو خړ پړ وو، د ابن مبارک رحمه الله ګېرچاپېره د خلکو سخته ګڼه ګوڼه وه او د خلکو د ګڼې ګوڼې له امله فضا ګرد و غبار نیولې وه، د امير المؤمنين هارون الرشيد ام ولده د لرګيو نه د جوړې ښګلې له برج نه رانښکاره شوه او د خلکو ګڼه ګوڼه يې چې ولیده ويې ويل: دا څوک دی؟ ورته وويل شو: دا د خراسان يو عالم دی!

هغې وويل: په الله تعالی قسم! اصل بادشاهي خو دا ده، د هارون الرشيد څه بادشاهي ده، هارون الرشيد ته خو خلک، د متروکې، امسا، پولیسو او پوځيانو په وسیله راغونډولی شي (او ده ته خلک پخپله خوښه مینه او لېوالتيا را غونډ شوې دي).

حبیب جلّاب وايي: ابن مبارک رحمه الله نه مې وپوښتل: انسان ته څلور مرغلرې کوم غوره څيز ورکول شوی دی؟

ابن مبارک رحمه الله وويل: د عقل غريزه.

ما وويل: که عقل نه وي؟

ويې ويل: ښايسته ادب.

ما وويل: که ادب هم نه وي؟

ويې ويل: مهربان ورور چې ښه مشوره ورکوي.

ومې ويل: که دا هم نه وي؟

ويې ويل: اوږده چوپتيا.

ما وويل: که دا هم نه وي؟

ويې ويل: بيا ورته بېړنۍ مرګ غوره څيز دی!.(سير أعلام النبلاء، ۳۹۷/۸)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخل او علم!

څوک چې پر علم بخيلي کوي، پر درېيو څيزونو اخته کېږي.
يا په مرګ چې علم يې له منځه وړي.
يا په هېره، ياني علم يې ترې هېرېږي.
او يا د باچا (واکمن امير) پر خدمت او نوکرۍ اخته شي او علم يې له منځه لاړ شي.(سير أعلام النبلاء، ۳۹۸/۸)

ښېګڼې او بدګڼې!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:

کله چې د انسان ښېګڼې پر بدګڼو بر لاسې شي، نو بيا د هغه بدګڼې نه يادېږي او هر کله چې د انسان بدګڼې پر ښېګڼو بر لاسې شي؛ نو بيا د هغه ښېګڼې نه يادېږي.

له څلورو د امن هيله مه لره!

- عقلمن خلک له څلورو څخه ځان په امن نه ګڼي.

له تېرې شوې ګناه څخه، ځکه پته نه لګي چې رب عز وجل به ورسره پکې څه معامله کوي.

له پاتې عمر څخه، ځکه پته نه لګي چې څومره پېښې او افتونه به پکې مخې ته راځي.

له ورکړل شوي فضيلت څخه، کېدی شي مکر او استدراج وي، له ډولي کړی شوې ګمراهۍ څخه چې ده ته هدايت ښکاري او هم يو ساعت لپاره د زړه له کږېدلو څخه؛.

ياد شوي څيزونه له انسان نه دين اخلي او دی پرې نه پوهيږي؛.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۹ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نعيم بن حماد وايي: عبدالله بن مبارک رحمه الله به په کور کې ډېره ناسته کوله.

چا ورته وويل: يوازېتوب کې تنګېږې نه؟! ابن مبارک رحمه الله وويل: څنګه يوازې يم؛ زه خو رسول الله صلى الله عليه وسلم سره ملګرى يم، يانې د هغه احاديث لولم او ځان له هغه سره احساسوم.
(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۴۹)

د زاهد (پرهېزګار) پېژندنه!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي: زاهد هغه کس دى، که دنيا تر لاسه کړي خوشحالېږي نه او که د لاسه يې ورکړي خفه کېږي پرې نه؛.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵۵ ص)

زاهد!

يو ځل ابن مبارک رحمه الله ته وويل شو: اى زاهده!

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: عمر بن عبدالعزيز رحمه الله زاهد دى، چې دنيا يې مخې ته راغله ؛ نو يې پرېښوده او زه چې يم؛ نو ما له څه شي پرهېز کړى؟!.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵٦ ص)

غوره زهد!

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:

ډېر غوره زهد هغه دى، چې پټ وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵٦ ص)

- ابو وهب المروزي وايي، له ابن مبارک رحمه الله نه مې وپوښتل: کبر څه ته وايي؟

ابن مبارک رحمه الله وويل: کبر دې ته وايي، چې ته د نورو خلکو سپکاوى کوي او سپک يې ګڼې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مې ترې وپوښتل، عجب (ځان غوښتنه) څه ته وایی؟
ابن مبارک رحمه الله وویل: عجب دې ته وایي: چې ته په دې اند يې چې دا څه شیان له ماسره دي دا له بل چاسره نشته، ما ته په لمونځ کوونکو کې د عجب (ځان غوښتنه) نه بد او ناکاره شی بل معلوم نه دی، یانې دا د مؤمنانو بد صفت دی.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵۸ ص)

د عالمانو ادب!

د سفیان بن عیینه رحمه الله په حضور کې له عبدالله بن مبارک رحمه الله څخه د یوې مسئلې په اړه پوښتنه وشوه.
عبدالله بن مبارک رحمه الله وویل: مور له دې څخه منع شوي یو چې د مشرانو (عالمانو) په شتون کې دې خبرې وکړو.

(سیر اعلام النبلاء، ۴۲۰/۸)

د تقوا دلیل!

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي: داود علیه السلام خپل زوی سلیمان علیه السلام ته ویلي و: ای زویه! درې څېزونه د سړي پر تقوا دلالت کوي.

۱: پر الله عز وجل ښایسته توکل کول، په هغه څه کې چې دې ته رسېدلي وي.

۲: د الله عز وجل په ورکړه ښه او ښایسته رضا کېدل.

۳: په غم او ازموینه کې ښایسته صبر کول.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵۹ ص)

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي: سړی هله عالم کېدلی شي، څو پورې چې د علم په طلب او لټه کې وي، کله چې د ځان په اړه دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګومان وکړي، چې دی عالم شوی؛ نو په حقيقت کې دی ناپوه (جاهل) دی.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ۵۹ ص)

نو څوک؟!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي: عالمان د پېغمبرانو وارثان دي کله چې دوی له خلکو نه تمې کوي، بيا به نو چا پسې اقتدا کېږي؟
سوداګر په ځمکه کې د الله تعالى امانتکار بنده ګان دي، کله چې دوی خيانت وکړي، بيا به نو له چاسره امانت اېښودل کېږي؟
غازيان د الله مېلمانه دي، دوی چې د غنيمت په مال کې خيانت وکړي، بيا به نو څوک پر دښمن کاميابېږي؟
زاهدان د ځمکې بادشاهان دي، دوی چې رياکاران وي، بيا به نو د چا پيروي کېږي؟
چارواکي د خلکو ساتونکي دي، ساتونکی او شپون چې لېوه وي، بيا به نو څوک د ولس ساتنه کوي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٠ ص)

پر دېوال ليکلې کرښه!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:
که په دېوال دې نصيحت وموند، ورته وګوره، فکر پرې وکړه او نصيحت ترې واخله!
چا ورته وويل: فقهې سره څنګه وکړو؟
ابن مبارک رحمه الله وويل: فقه (علم) د اورېدو پرته نه سمېږي!.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٠ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر!

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ته وویل شو: رښتینی عالم څنګه پېژندل کېږي؟

ابن مبارک رحمه الله وویل:

رښتینی عالم هغه دی چې له دنیا څخه پرهېز کوي او د اخرت چاروته کلکه پاملرنه کوي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦١ ص)

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ته وویل شو: موږ ته پر څه شي، د شکر ادا کول پکار دي؟

ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: تاسې ته مناسب دي، چې د اخرت په زیاتوالي او د دنیا په کمي او نقصان شکر ادا کړئ!

او دا ددې له امله چې اخرت مو هله زیاتیږي، چې دنیا نقصاني شي او دنیا مو هله زیاتیږي، چې اخرت مو نقصاني شي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦١ ص)

یوه نوړې؟!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي:

وږي ته یوه نوړۍ ورکول راته د میزان په تله کې د جومات په ودانولو ډېر غوره دي، که څه هم چې په یوازې ځول مې جومات ودان کړی وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦١ ص)

د مور و پلار غیبت!

- د عبدالله بن مبارک رحمه الله په ناسته (مجلس) کې یو کس د بل کس غیبت وکړ، ابن مبارک رحمه الله ورته وویل: که د غیبت کولو اراده لرئ؛ نو د مور و پلار غیبت مو وکړئ، ددې لپاره چې د نېکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چارو بدلې مو پردي (اجنبي) ته لاړې نه شي، بلکې مور و پلار ته به مو ورسیږي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک،٦٢ ص)

- دغه راز ابن مبارک رحمه الله ویلي:

که ما د چا غیبت کولی؛ نو د خپل مور و پلار غیبت به مې کړی وی؛ ځکه له نورو نه دوی زما د نېکیانو ډېر لایق او حقدار دي.

(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٢ ص)

اړینه، مگر پرېښودل شوې توبه!

یو ځل عبدالله بن مبارک رحمه الله وویل:

له غیبت نه توبه دا ده، چې له هغه کس نه ښښنه وغواړې چې د چا غیبت دې کړی دی.

سفیان بن عیینه رحمه الله ورته وویل؛ بلکې له دې کس نه به د هغه خبرو په اړه ښښنه غواړي، چې د هغه په حق کې یې کړې وي.

(یانې هغه کس ته به وایي، چې ما ستا په اړه داسې او داسې خبرې کړې دي، ته ترې تېر شه او ښښنه راته وکړه).

ابن مبارک رحمه الله، سفیان بن عیینه رحمه الله ته وویل: دوه ځلې کړاو مه ورکوه.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٣ ص)

خوندور څیزونه!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي:

ډېر خوندور څیزونه، له ملگرو دوستانو سره ناسته کول د کفایت (بساینې) لورته ورگرځېدل (چې د ژوند چارې یې هره برخه کې بسنه کوي او بل ته محتاج نه وي) او د الله عز وجل لپاره همېشنۍ دوستانه کول.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٣ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ لپاره تیاری!

عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي:

د مرگ لپاره تیاری وکړه او هغه څه لپاره چې له مرگ نه وروسته دي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦٣ ص)

طواف یې مبارک شه!

بې شکه یو سړی به د کعبې نه طواف کوي او خراسانیانو ته به ځان ښایي.

چا ورته وویل: دا به نو څنگه وي؟

ابن مبارک رحمه الله وویل: دا کس دا خوښوي چې خراسانیان د ده په اړه ووایي، چې فلانکی مکه کې د طواف او سعیې لپاره اوسیږي، طواف او سعیې دې ورته مبارک وي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦۴ ص)

د ښکار شبکه!

دې زمانه کې قاریانو د حرامو او شکمنو څیزونو خوراک ډېر کړی، تر دې چې د گېډو او عورتونو په خوندونو کې ډوب شوي دي او له خپل علم نه یې د ښکار شبکه (جال) جوړه کړې، چې دنیا پکې ښکار کوي.(مواعظ للامام عبدالله بن مبارک، ٦۴ ص)

د ادب اهمیت!

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ویلي:

موږ لږ غوندې ادب ته، له ډېر علم نه زیاته اړتیا لرو.

(من مواعظ و اقوال الصالحین، ٦٩ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- يو سړي ابن مبارک رحمه الله ته راغی، ورته يې وويل:

وصيت راته وکړه! ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: د الله لحاظ ساته او د مراقبې حال کې اوسه!

هغه کس وويل: د الله مراقبت او لحاظ ساتل څه مانا؟

ابن مبارک رحمه الله ورته وويل: د الله عز وجل نه حياء کوه!.

(مو مواعظ و اقوال الصالحين، ۷۰ ص)

له بدعتي سره مه کېنه!

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي:

ستا ناسته دې له مسکينانو سره وي او له بدعتي سره د ناستې نه ډډه وکړه!.(من مواعظ و اقوال الصالحين، ٦٣ ص)

- عبدالله بن مبارک رحمه الله ويلي: ډېرش کلونه مې د ادب زده کړه وکړه او شل کلونه مې د علم زده کړه وکړه، سلفو به لومړی ادب زده کاوه او بيا به يې د علم زده کړه کوله.(موسوعة الاداب الاسلامية، ۱۵ ص)

- د سلفو صالحينو څخه يو کس خپل زوی ته ويلي و: زويه، چې د ادب يو باب زده کړې، دا راته له دې نه غوره ده، چې ته د علم اويا بابونه زده کړې.(موسوعة الاداب الاسلامية، ۱۴ ص)

- مخلد بن حسين، ابن مبارک رحمه الله ته ويلي و:

موږ د ډېرو احاديثو له زده کړې نه، د ډېرو ادابو زده کړې ته ډېر محتاج يو. (موسوعة الاداب الاسلامية، ۱۴ ص)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی ادب بیا علم!

ابن مبارک رحمه الله وایي: دېرش کلونو کې مې ادب زده کړ او شلو کلونو کې مې علم زده کړ، صحابه کرامو رضي الله عنهم به لومړی ادب زده کاوه او بیا به یې علم زده کاوه.(موسوعة الاداب الاسلامية، ١٦)

پټ او ښکاره ګناهونه!

څوک چې د ښکاره ګناهونو له امله دوزخ ته ننوځي، د عذاب او سزا په اعتبار به له هغه چا څخه کم وي، څوک چې د ریاء، سمعت او شهرت له امله دوزخ ته ننوځي.(تنبيه المفترين، ٩٥)

عالمانو کمښت!

اسلامي اداب مو په داسې وخت کې طلب کړ، چې ادب ورکوونکي شیخان او عالمان مو د لاسه ورکړي وو.(حلية الأولياء، ٨/ ١٦٩)

د مال او دنیا نه دومره ګټه تر لاسه کول، چې انسان پرې خپل مخ د خلکو په وړاندې د سوال نه وساتي څه باک نه لري او نه پرې انسان د زهد له مرتبې نه وځي.(الطبقات الكبرى للشعراني، ١/ ٥٢)

له ناپوهۍ سره عزت نشته!

د هغه چا پر حال تعجب پکار دی، چې علم نه تر لاسه کوي او ځان لپاره د عزت تمه لري.(سير أعلام النبلاء، ٨/ ٣٩٨)

د زهد تعریف!

زاهد هغه څوک دی، که دنیا ورته ورسیږي، پرې خوشحالیږي نه؛ او چې د لاسه یې ورکړي پرې غمجن کیږي نه؛.

(مواعظ الامام عبدالله بن مبارك رحمه الله، ٥٥)

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصل تواضع!

ابن مبارک رحمه الله ویلي: اصل تواضع دا ده، چې د هغه چا په وړاندې ځان ښکته کړې، څوک چې په دنیوي ژوند او نعمتونو کې له تانه ښکته وي، څو دا حقیقت څرګند شي، چې ته د دنیا او شتو له امله پر هغه فضیلت نه لرې او د هغه چا نه ځان لوړ ونیسه، چې په دنیا او شتو کې ستا نه لوړ وي، څو هغه ته دا حقیقت څرګند شي، چې هغه د دنیا له امله پر تا هېڅ فضیلت او غوره والی نه لري.
(مواعظ الامام عبدالله بن مبارک، ٥٦)

یادونه:

د ابن مبارک رحمه الله دا وینا هم د سرو زرو پر اوبو د لیکلو ارزښت لري.(فاروقي)

قرآن داسې ولولئ!

نعیم بن حماد رحمه الله وایي: یو سړي ابن مبارک رحمه الله ته وویل: بېګاه شپه مې ټول قرآن کریم په یو رکعت کې ولوست، عبدالله بن مبارک رحمه الله ورته وویل: زه داسې سړی پېژنم، چې ټوله شپه یې تر سهاره پورې یوازې د یو ایت (أَلْهَىٰكُمُ التَّكَاثُرُ) په بیا ـ بیا لوستلو تېره کړه او دا طاقت یې پیدا نه کړ، چې ترې مخکې بل ایت ته تېر شي.

ابن مبارک رحمه الله خپله ځان یادوه؛ مګر هغه سړي ته یې ځان ښکاره نه کړ.(سیر أعلام النبلاء، ٧/ ٦١٤)

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهنم!

یو ځل د ابن مبارک رحمه الله په مجلس کې د جهنم یاد وشو، هغه وویل:

عجبت لشیطان أتی الناس داعیاً ـ إلی النار وانشق اسمه من جهنم.

ژباړه: تعجب دی چې شیطان خلک اور (نار) ته بلي، دا په داسې حال کې چې د دوزخ د اور نوم له جهنم څخه اخیستل شوی دی.

(سیر أعلام النبلاء، ۷/ ٦٢٣)

د ادب سینګار!

یحیی بن یحیی اللیثي رحمه الله وایي: یو ځل موږ د امام مالک رحمه الله د احادیثو په علمي حلقه کې ناست وو، څوک راغی، چې عبدالله بن مبارک رحمه الله راغلی او درسي ناسته کې د کېناستو اجازه غواړي، امام مالک رحمه الله هغه کس ته وویل: اجازه ورکړئ، چې را ننوځي، ابن مبارک رحمه الله چې مجلس ته راننوت، امام مالک رحمه الله د هغه لپاره د ناستې په ځای کې وخوځېده او له ځان سره نږدې یې ورته د ناستې ځای ورکړ، له دې مخکې مې داسې څوک نه و لیدلی، چې امام مالک رحمه الله دې د احادیثو په درسي ناسته کې هغه ته خوځېدلی وي او ځای دې یې ورکړی وي، د احادیثو قاري، د احادیثو استاد امام مالک رحمه الله ته احادیث لوستل او درس جاري و.

کله به چې څه شي باندې ورتېرېده؛ نو امام مالک رحمه الله به ترې پوښتل: ابن مبارکه! ستاسې مذهب په دې کې څه شی دی؟

یا له تاسې سره په دې اړه څه علم او ځواب دی؟ ابن مبارک رحمه الله مې لیده، چې په ډېر ادب او ښایسته طریقې به یې ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکاوه، بیا د ادب له مخې پاځېده او له درسي حلقې نه ووت، امام مالک رحمه الله د هغه ادب خوښ کړ او د هغه د ادبي او علمي سلوک ستاینه یې وکړه، بیا امام مالک رحمه الله مور ته وویل: دا ابن مبارک رحمه الله دی، د خراسان فقیه او عالم دی.

(سير أعلام النبلاء، ٧/ ٦٣٠)

یو ځل د سفیان بن عیینه رحمه الله په حضور کې د ابن مبارک رحمه الله نه د یوې مسئلې پوښتنه وشوه، عبدالله بن مبارک رحمه الله په ډېر ادب وویل: مونږ له دې نه منع کړی شوي یو، چې د خپلو مشرانو او عالمانو په مخکې دې خبرې وکړو.

(سير أعلام النبلاء، ٧/٦٣١)

د (۱۰۰۰) کسانو دوستانه!

عبدالله بن مبارک رحمه الله په علمي سفرونو کې ځانګړی مقام او تاریخ لري، یو ځل یې د (مرو) نه د (رسی) سیمې پورې یو زر کیلو متره مزل ددې لپاره وکړ، چې د امام حسن بصري رحمه الله یو اثر کره او ثابت کړي، کوم چې د هارون بن المغیرة سره و، هغه ته ورغی، هارون بن مغیره وایي: زما ځنګ ته راغی او له سورلۍ نه هم ښکته نه شو، ما ورته وویل: اسماعیل بن مسلم نه مې اوریدلي او هغه له حسن څخه او د امام حسن بصري رحمه الله دا اثر یې کره ثابت او کره واوریده: لا تشتري مودة الف رجل بعداوة رجل واحد.

ژباړه: د زرو کسانو دوستانه د یو کس پر دښمنۍ مه اخله.

بیا ابن مبارک رحمه الله هارون ته وویل: یوازې همدې حدیث پسې له (مرو) نه دلته راغلی یم.(مواعظ عبدالله بن مبارک رحمه الله، ۴)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره ګاونډیتوب!

د عبدالله بن مبارک رحمه الله د کور څنګ ته یو یهودي اوسېده، یو وخت یهودي د کور د خرڅولو اراده وکړه، دوه زره دینار یې د کور قیمت وټاکه، خلکو ورته وویل: ستا کور د دوه زره دینارو ارزښت نه لري، یو زر دینار یې مناسبه بیه ده.

یهودي وویل: (۱۰۰۰) دینار د کور بیه ده او (۱۰۰۰) دینار د ابن مبارک رحمه الله د ګاونډیتوب بیه ده، ابن مبارک رحمه الله چې خبر شو، یهودي ته یې (۱۰۰۰) دیناره ورکړ او ورته یې وویل: کور مه خرڅوه، همدلته پاتې شه، دا د ابن مبارک رحمه الله حسن تعامل او غوره اخلاق و.(الشیخ عبدالکریم الصالح)

د حساب نه ویره!

قاسم بن محمد د ابن مبارک رحمه الله همزولی او ملګری وایي: د امام عبدالله بن مبارک رحمه الله به د خلکو په منځ کې ډېر عزت او درناوی کېده، له ما سره یو مهال دا فکر پیدا شو، چې دا څه لامل دی، چې د ده دومره زیات درناوی کېږي، که د عبادتونو خبره وي؛ نو دی لمونځ کوي، موږ هم لمونځ کوو، دی روژه نیسي موږ هم روژه نیسو، دی حج کوي، موږ هم حج کوو او که دی جهاد کوي، موږ هم جهاد کوو، یو ځل یوې غزا ته د سفر په لاره وو، د لارې په اوږدو کې یو دمه ځای کې ناست و، شپه وه، ناڅاپه ډیوه مړه شو او تورتم شو، څو شېبې وروسته هماغه ډیوه رڼا یا د رڼا لپاره بله کومه وسیله روښانه شوه، ګورم چې د ابن مبارک رحمه الله له سترګو نه اوښکې بهېدلي او ګیره یې پر اوښکو لمده وه، هماغه شېبه زه پوه شوم، چې ابن مبارک رحمه الله ته ددې تیارې او تورتم له امله د اخرت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې سخته تیاره ور یاده شوې د حساب وېره ورسره پیدا شوه، دې تیارې نه یې درس او عبرت واخیست او د اخرت د ورځې تیاره یې خپل مخ ته ودروله او ویې ژړل، د همدې حال په لیدو زما اندېښنه ځواب شوه او دا یقین مې کره شو، چې ابن مبارک رحمه الله د الله عز وجل مخ کې درېدلو نه او د حساب نه د وېرې له امله پر موږ غوره کړی شوی او همدا یې د فضیلت معیار دی، که څه هم چې زموږ او د ابن مبارک رحمه الله عبادتونه او نېکې چارې سره یو ډول دې.(تاریخ بغداد)

دا د ژوندي زړه ځانګړنه ده، چې هر بدلون او حالت نه زده کړه کوي، زړه چې کله د الله عز وجل په مینه، وېره او عبادت ډک او ښایسته وي، بیا ترې داسې فکر او احساس سرچینه اخلي.

سخاوت ترې زده کړه!

د ابن مبارک رحمه الله رأس المال (اصل شتمني) څلور سوه زره دیناره و، هغه ډېر هوښیار سوداګر هم و، هر کال به یې د سوداګرۍ له ګټې سل زره دیناره د صدقې په ډول، د عبادت، زهد او علم پر خاوندانو لګول.(البداية والنهاية، ١٠/ ٢٠٢٠)

مرغلره په ډېران کې؟!

حسان او سوید د ابن مبارک رحمه الله ملګري وايي: کله چې ابن مبارک رحمه الله شام ته د جهاد لپاره تله، موږ ورسره هم وو، کله یې چې د هغه ځای د خلکو عبادت کول، غزاګانو کې برخه اخیستل او هره ورځ جهادي ډلګۍ استول ولیدل، موږ ته یې مخ را واړوه او ویې ویل: إِنَّا لله وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، افسوس د عمر په هغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځو او شپو چې موږ د شعر په علم او زده کړه کې تېرې او سبا کړې او دلته مو د جنت دروازې خلاصې پرېښودې دي.

راوي وايي، بيا ابن مبارک رحمه الله روان و، موږ هم ورسره روان وو؟ دغه مهال موږ پر يو ورتېر شو، چې په لوړ غږ يې دا بيت زمزمه کاوه.

أذلني الهواء فأنا الذليل   وليس إلى الذي اهوى سبيل

ژباړه: خواهش خوار او ذليل کړی يم زه ذليل يم او نشته نجات د هغه کس لپاره چې د خواهش پيروي او د هغې لاره وي.

ابن مبارک رحمه الله د لستوني نه (کاغذ) را وويسته او دا بيت يې وليکه، موږ ورته وويل: د شعر هغه بيت ليکئ، چې دا مو واورېده؟

ابن مبارک رحمه الله وويل: هغه مثل (متل) مو نه دی اورېدلی، چې وايي: رُبَّ جَوْهَرَةٍ فِيْ مَزْبَلَةٍ.

ژباړه: ډېر ځلې مرغلره په ډېران کې موندل کېږي.

(مواعظ الامام عبدالله بن مبارک رحمه الله، ٥٧)

د ابن مبارک رحمه الله د شعر له گلبڼ نه!

عبدالله بن مبارک رحمه الله فضيل بن عياض رحمه الله ته يو ليک استولی و، چې د ليک په مضمون کې يې فضيل رحمه الله ته تيزي ورکوله او جهاد ته يې هڅولی و دا ليک يې (۱۷۷ هـ) کې هغه ته ستولی و او دا بيتونه پکې و.

يَا عَابِدَ الحَرَمِيْنِ لَوْ أَبْصَرْتَنَا   لَعَلِمْتَ أَنَّكَ فِي العِبَادَةِ تَلْعَبُ

ژباړه: ای په حرمينو کې عبادت کوونکيه! که ته موږ وگورې؛ نو پوه به شې چې ته په عبادت کې لوبې کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنْ كَانَ يَخْضِبُ جِيدَهُ بِدُمُوعِهِ فَنُحُورُنَا بِدِمَائِنَا تَتَخَضَّبُ

ژباړه: که څوک وي، چې خپل اننګي پر اوښکو لمدوي، نو زموږ ګرېوانونه زموږ پر وينو لمدېږي.

أَوْ كَانَ يُتْعِبُ خَيْلَهُ فِي بَاطِلٍ فَخُيُولُنَا يَوْمَ الصَّبِيحَةِ تَتْعَبُ

ژباړه: يا دې دا سړی چې ستړی کوي خپل آس په باطل او بې ګټې چارو کې، نو زموږ آسونه د سهار په وخت (بريد) کې ستړي کېږي

رِيحُ العَبِيرِ لَكُمْ وَنَحْنُ عَبِيرُنَا رَهَجُ السَّنَابِكِ وَالغُبَارُ الأَطْيَبُ

ژباړه: د مشکو خوشبويي دې ستاسو وي؛ او زموږ لپاره ډېره ښايسته خوشبويي د آسونو د پښو ګرد و غبار دی.

وَلَقَدْ أَتَانَا مِنْ مَقَالِ نَبِيِّنَا قَوْلٌ صَحِيحٌ صَادِقٌ لاَ يُكْذَبُ

ژباړه: او په تحقيق سره راغلی دی موږ ته د نبي قول، چې رينښتنی او صحيح قول دی او نبي صلی الله عليه وسلم دروغ نه وايي.

لاَ يَسْتَوِي وَغُبَارُ خَيْلِ اللهِ فِي أَنْفِ امْرِئٍ وَدُخَانُ نَارٍ تَلهبُ

ژباړه: د الله تعالی په لاره کې د آسونو د پښو ګرد او د اور لوګی چې بلېږي، دواړه د يو سړي په پوزه کې نه جمع کېږي.

هَذَا كِتَابُ اللهِ يَنْطِقُ بَيْنَنَا لَيْسَ الشَّهِيدُ بِمَيِّتٍ لاَ يُكْذَبُ

ژباړه: دا د الله تعالی کتاب دی، چې زموږ په منځ کې غږيږي، شهيد (عبث مړ نه دی) او د الله تعالی کتاب دروغ نه وايي.

(سير أعلام النبلاء، ۸/ ۴۱۲)

(پای)

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا الله أنت أستغفرك و أتوب إليك

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library